

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z art. 70–73 dyrektywy 2001/83⁽¹⁾ wynika obowiązek, aby produkt leczniczy, który może być wydawany bez recepty w jednym z państw członkowskich, był też uznawany za produkt medyczny, który może być wydany bez recepty w innym państwie członkowskim nawet w przypadku, gdy w tym państwie członkowskim przedmiotowy produkt leczniczy nie ma pozwolenia na dopuszczenie do obrotu i nie został sklasyfikowany?
- 2) Czy względy związane z ochroną zdrowia i życia ludzi, o których mowa w art. 36 TFUE, uzasadniają ograniczenie ilościowe, które uzależnia możliwość zamawiania i wydawania pacjentowi produktu leczniczego, który nie ma pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w jednym państwie członkowskim, ale ma takie pozwolenie w innym [państwie członkowskim EOG], od istnienia recepty lekarskiej i oświadczenia organu nadzoru farmaceutycznego również w przypadku, gdy ten produkt leczniczy jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim jako produkt leczniczy wydawany bez recepty lekarskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/CE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 5 maja 2020 r. – Laudamotion GmbH / Verein für Konsumenteninformation

(Sprawa C-189/20)

(2020/C 279/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Laudamotion GmbH

Druga strona postępowania rewizyjnego: Verein für Konsumenteninformation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 25, art. 17 ust. 3, art. 19, ewentualnie w związku także z art. 67, interpretować należy w ten sposób, że sprzeciwiają się one kontroli nieuczciwego charakteru warunków w zakresie ustalenia międzynarodowej jurysdykcji na podstawie dyrektywy 93/13/EWG⁽²⁾ lub odpowiednich przepisów krajowych dokonujących jej transpozycji?
- 2) Czy art. 25 ust. 1 zdanie pierwsze część ostatnia rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 („chyba że umowa ta jest nieważna pod względem materialnym”) interpretować należy w ten sposób, że dopuszcza on kontrolę treści – wykraczającą także poza zharmonizowany obszar prawa – na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym przypada jurysdykcja?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze i drugie udzielona zostanie odpowiedź przecząca:

Czy dla potrzeb kontroli nieuczciwego charakteru warunków na podstawie dyrektywy 93/13/EWG mające zastosowanie krajowe przepisy dokonujące jej transpozycji ustala się w oparciu o prawo państwa, w którym przypada jurysdykcja, czy też na podstawie legis causae w oparciu o prawo państwa członkowskiego, w którym wniesiono o rozpatrzenie sprawy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, S. 29).